

حجۃ اللہ علیہ السلام
کائن کائنات
بیان مسائل مسالی

حج

ب

تواضع در پیشگاه خدا

بسم الله الرحمن الرحيم

و تذلل حجاج در مقابل عظمت خود و نشانه خضوع و اعتراف آنان به عز و بزرگی خویش قرارداد.

یعنی کسیکه بمنظور اطاعت امر الہی به سفر حج میرود، مہیای اداء آن فریضه سنگین و پر رحمت میشود، در میقات محروم میگردد، و از آن پس بتمام دگرگونیها و تحولات مشکلی که در ایام حج مقرر گردیده تن میدهد و کلیه وظائف شرعی را بی کم و کاست بین خود و خداوند رعایت مینماید، نشانه آنستکه این انسان با ایمان تسلیم اوامر الہی است، در مقابل حضرت پاری تعالیٰ متواضع و خاشع است، و عملاً به عز و بزرگی ذات اقدس الہی اعتراف دارد.

نه تنها حج بیت الله نشانه تواضع و فروتنی افراد با ایمان در پیشگاه الہی است بلکه انجام سایر عبادات نیز نشانه تواضع بندگان با ایمان در مقابل خداوند است.

علی علیہ السلام ضمیر یکی از خطبه‌ها درباره نمازو و زکوٰه و روزه مسخر گفته و فرموده است این عبادات به دست و پا و دیگر اعضاء بدن سکون می‌بخشد و از تجاوز و غلط‌پاشان باز میدارد. چشمها را خاشع، نفثهای سرکش را رام، و قلوب را از خود خواهی و بلند پروازی فرود می‌آورد می‌پرسیم:

«ولما في ذلك من تعفير عنان الوجه بالتراب تواعضاً والتتصاق
كراتم الحوار بالارض تصاغراً ولحق البطن بالستون من الصيام
نذلاً»^۱.

علو سخه در این عبادات نقاط ظرفیت صورتیها به انگیزه تواضع روی خاک قرار میگیرد و اعضاء کریم بدن با حقارت و خشوع بزمین گذارده می‌شود و شکمها برای تذلل در مقابل امر الہی برای روزه داری به پشت می‌چسبد، تواضع و خشوع انسانها در پیشگاه الہی نشانه عبودیت و بندگی آنان است و هر قدر این حالت تواضع و تذلل زیادتر باشد ارزش بندگی تواضع نزد پاری تعالیٰ بیشتر است.

«عن ایعبدالله علیہ السلام قال: او حیی الله عزوجل الى موسی علیه السلام يا موسی تدری لم اصطفتک بكلامي دون خلقی؟ قال يا رب ولم ذاک؟ قال فاوحي الله تبارك وتعالى اليه يا موسی انى قلبت عبادی ظهرالبطن فلم اجد فيهم احداً أذل لى نفأ منك يا

حج بیت الله الحرام از فرائض بزرگ اسلامی است. این عبادت از عوامل مؤثر در تقویت دین الہی و تشبیه ارکان اسلام است. بعلاوه فوائد و ثمرات متعددی از نظر میاسی، اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی، و دیگر جهات در بر دارد.

اولیاء گرامی اسلام ضمیر سخنان خود راجع به آثار و فوائد حج و همچنین راجع به مزایا و خصوصیات بیت مطالی را تاخذ انسان ساخته اند. در این مختصر دو کلمه کوتاه از سخنان حضرت علی علیه السلام درباره حج و بیت، مورد بحث و بررسی قرار میگیرد و پیرامون هر یک توضیح کوتاهی داده میشود.

کلمه اول راجع به حج «وفرض عليكم حج بیتے الحرام... وجعله سبحانه علامه لتواضعهم لعظمته واذعنهم لعزته»^۲. خداوند حج بیت خود را بر شما واجب نمود و آنرا علامت تواضع

در میقاتهای الهی و مقامات مقدس آداب حضور محضر مقدس خداوند عظیم مراعات گردد.

امام خمینی

باشند از ایстро در مقابل افراد بتر و قوی تر از خود و همچنین نسبت به افراد فروتن و ضعیف تر از خود فروتنی مینمایند حتی به پیروی از تعالیم دینی تواضع و فروتنی نسبت به افراد ضعیف تر از خود را بتر و بالاتر از تواضع نسبت به قوی تر از خوش میدانند چه در بعضی از روایات، فروتنی اشخاص رفیع نسبت به افراد عادی در ردیف مکارم اخلاق بحساب آمده است.

«عن علی عليه السلام قال: التواضع مع الرفعه كالغفوع
القدرة».^۱

علی علیه السلام فرموده: تواضع از کیکه دارای رفعت است همانند غفو و بخش انسان واجد قدرت است اما تواضع بندگان با ایمان در مقابل باریتمالی فقط برای اینستکه او را قوی و قادر میدانند و خود را ضعیف و ناتوان، او را آفریدگار میشناسند و خوش را آفریده، او را غنی و بنی نیاز و خود را نیازمند و محتاج، او را بزرگ و با عظمت میدانند و خوبیش را کوچک و ناچیز و خلاصه او را غالب و قاهر بر تمام جهان هستی میدانند و خود و تمام عوالم هستی را مقهور و مغلوب او میشناسند.

۲- در بعضی از روایات اسلامی تواضع انسانهای متواضع تعریف و تفسیر گردیده و معیار آن صریحاً بیان شده است.

«عن ابن الحسن الرضا عليه السلام قال: التواضع ان تعطى
الناس ما تحب ان تعطاه».^۲

حضرت رضا علیه السلام فرموده: تواضع عبارت از اینستکه رفتارت با هردم آنچنان باشد که دوست داری مردم با توهمنگونه رفتار نمایند.

در بعضی از روایات پاره‌ای از موارد تواضع ذکر شده و فروتنی بصورت مثال تبیین گردیده است.

«عن ایوب الله علیه السلام قال: من التواضع ان ترضی بالجنس دون الجنس و ان تسلم على من تلقی و ان تترك المساء و ان كنت محقا وان لا تتحب ان تحمد على التقوی».^۳

امام صادق علیه السلام در این حدیث چند مورد از تواضع را بیان نموده است. ۱- در مجلس که وارد میشوی راضی باش در جایی بنشینی که کمتر از شان توباشد ۲- با هر که برخورد میکنی به وی

موسی^۴ انک اذا صلت و ضعت خدیک على التراب».^۵

به حدیث امام صادق علیه السلام خداوند به موسی وحی فرمود ای موسی آیا میدانی از چه روی تورا برای سخنان خود گزیده ام ته دگرانرا؟ عرض کرد پروردگار ایرانی چه؟ وحی آمد ای موسی من بندگانم را زیورو و کردم در بین آنان احدی را نیافض که عبودیت و تذللش نسبت به من بیش از توباشد. ای موسی توپس از اداء نماز از روی کمال تواضع و فروتنی صورت روی خاک میگذاری!

تواضع در مقابل تکیه است. انسانهای با ایمان که خاصمانه خدا را عبادت میکنند و اوامر او را عملیاً بکار می‌بنندند گروه متواضعند و روز جزاء به نسبت مراتب بندگی و تواضعشان از رحمت و نعمت الهی برخوردارند.

کسانیکه از روی تکیه، بعبادت آفریدگار بزرگ تن نیدهند و سرتعظیم در پیشگاهش فرود نمی‌آورند از گروه مستکبرند و به صریح کتاب مجید در قیامت به جرم استکبار از عبادت و بندگی او در دونز بعذابی موهم و ذلت بار مجازات خواهند شد.

«ان الذين يستكرون عن عبادتني سيدخلون جهنم داغرين».^۶
آنکه بر اثر خود بزرگ بیش و استکبار مراد عبادت نمیکنند و از بندگی من سریاز میزندند بزودی در جهنم با خواری و ذلت معدن خواهند شد.

در روایات اسلامی کلمه تواضع گاهی در مورد فروتنی افراد مؤدب و خلیق نسبت به دگران بکاربرده شده و گاهی در مورد تذلل و بندگی افراد با ایمان در پیشگاه الهی بکاررفته است البته این هردو از نظر لغت تواضع است ولی به اعتبار ریشه روانی از جهات متعدد با یکدیگر تفاوت دارند برای مزید و آگاهی خوانندگان عموماً و حجاج بیت الله خصوصاً لازم است در اینجا به پاره‌ای از تفاوتها اشاره شود تا زائرین خانه خدا هرچه بیشتر به عمق کلام علی علیه السلام واقف گرددند و در سفر حج مراتب تواضع و تذلل خود را هرچه بهتر در پیشگاه حضرت باریتمالی ابراز دارند.

۱- افراد خلیق در مقابل انسانها به انگیزه کرامت نفس و بزرگواری طبع خویش، تواضع مینمایند میخواهند در زندگی اجتماعی، متخلف به اخلاق حمیده و متصف به فضیلت انسانی

باید مراسم عظیم حج بصورت کانونی خروشان و دریائی مواج و طوفان آفرین در برابر تمام توطئه‌های شرک آمیز و تفرقه گر درآید.

آیه‌الله العظمی متنظری

اخلاقی و انسانی دارد و معنی آن تکریم و احترام دگران است. تواضع اخلاقی، برنامه زندگی متواضع را تغییر نمی‌دهد و در کارهای وی دگرگونی و تحول بوجود نمی‌آورد.

اما تواضع افراد با ایمان در پیشگاه الٰی بمعنی تسليم بودن در مقابل او است. اینان با نیل به مقام تواضع و تسليم، مطیع بی قید و شرط خدا می‌شوند، دستورات او را بی چون و چرا بکار می‌بینند، و برنامه‌های جاتی خویش را در جمیع شُون زندگی با رضای وی تطبیق میدهند. چنین انسانهای مطیع و متواضع از فرمان حق سر پیچی نمی‌نمایند، فکر تخلف در سر نمی‌پرورند، و از راهش منحرف نمی‌گردند چه آنکه تخلف از مسیرش را منافی با تواضع و تسليم و مباین با بندگی و عبودیت او میدانند.

پیامبران الٰی که مریان بشرنده در پیشگاه الٰی متواضع بودند و در مقابل افراد با ایمان نیز فروتنی و تواضع داشتند اما تواضع آنان نسبت به مردم از جد خفیض جناح (بال افکنند) تجاوز نمی‌نمود ولی تواضعشان در مقابل ذات اقدس الٰی، عبودیت و بندگی و صورت تذلل بخاک گذاردن بود.

علی علیه السلام در خلال خطبه قاصمه چند جمله کوتاهی در این باره فرموده است:

«...فالصقوا بالأرض خدورهم و عفروا في التراب وجوههم و حفظوا أجنحتهم للمؤمنين».^{۱۰}

پیامبران الٰی در پیشگاه او صورت خود را بزمین می‌گذارند، روی خود را در مقابل ذات اقدس الٰی، عبودیت و بندگی و در مقابل مؤمنین نیز فروتنی و خفیض جناح داشتند.

نتیجه آنکه بفرموده علی علیه السلام خداوند حج بیت را علامت تواضع حجاج نسبت به عظمت خود و نشانه اعتراف آنان بعز و بزرگی خویش قرار داده است، بنابراین هر یک از زائران خانه خدا بر اثر این عبادت بتواضع بیشتری در مقابل عظمت حق نائل گردد و بعز و بزرگی او اذعان زیادتری پیدا کند توفیق فروتنی نصیش گردیده و در حد بالاتری به هدف مقدس حج دست یافته است.

با توجه بفرموده امیر المؤمنین علی علیه السلام باید گفت عبادت حج برنامه خودسازی و کلام تکمیل نفس است اگرکسی از این کلاس

سلام کنی ۳- بخهای خصومت انگیز را ترک گوئی اگرچه در آن بحث حق با توباشد ۴- دوستدار آن مباشد که مردم تورا در تقویت ثنا گویند.

تواضع و خشوع افراد با ایمان برای خدا بمعنی عبودیت و بندگی آنان در پیشگاه الٰی است و هیچ یک از این معیارها و اندازه گیریها که در دوره ایت ذکر شده در حريم ذات اقدس باری تعالی راه ندارد، ۳- تواضع افراد خلیق و با فضیلت بمعنی احترام و تکریم به شخصیت دگران با حفظ عز و شخصیت خویشتن است و اگر در موردی شخص متواضع در مقام فروتنی و خشوع زیاده روی کنند تا جانیکه شخصیت خود را پایمال نمایند و زنگ ذلت و خواری بخود بگیرند نه تنها پسندیده و ممنوع نیست بلکه نایند و ممنوع است و آئین مقدس اسلام عمل تحقیر آمیز و ذلت با رارا مطرود شناخته و افراد با ایمان را از آن بر حذر داشته است.

«عن النبي صلى الله عليه وآله ليس للمؤمن ان يذل نفسه».^{۱۱}
رسول اکرم (ص) فرموده است شخص با ایمان حق نهادن خویشتن را ذلیل و خوار نماید.

اما تواضع افراد مؤمن در پیشگاه الٰی بمعنی عبودیت و بندگی او است و لازمه آن تن دادن به ذلت فرماتیری و اطاعت بی قید و شرط از اوامر باری تعالی است.

علی علیه السلام در مقام فضیلت اخلاقی دارای غالترین مراتب تواضع است و شخصیت تمام انسانها را محترم می‌شمرد و در مقابل بزرگواری و عزت نفس هم در حد نهانی است به کمترین ذلت تن نمی‌دهد و کوچکترین خواری را در مقابل هیچ چیز و هیچ کس تحمل نمی‌نماید اما وقتی در پیشگاه باری تعالی به عرض بندگی زبان می‌گشاید مراتب تواضع و تذلل خود را چنین بیان می‌کند.

«الله كفى بي عزاً ان اكون لك عبدأ و كفى بي فخراً ان تكون لي رياً انت كما احبت فاجعلنى كماتحب».^{۱۲}

بارالها، برای بزرگی و عز من کافی است که بنده توباشم برای فخر و مباراهم کافی است که تو مالک من باشی خدایا تو آنچنانی که من دوست دارم مرا نیز آنچنانم ساز که تو دوست داری.

۴- تواضع و فروتنی افراد متواضع در مقابل مردم، فقط جنه

در میقاتهای الهی و مقامات مقدس قلوب حجاج عزیز از تمام وابستگیهای به غیر حق آزاد وازانچه غیر اوست تهی و با انوار تجلیات الهی منور گردد.

امام خمینی

و موازنه ابزارهای ویران کننده و مرگبار شناخته است. و برای این کار هر سال مصارف بسیار منگینی را تحمل مینماید. وزیر دفاع فرانسه بمناسبت سالگرد سازمان ملل گفته بود «موازنۀ وحشت تنها ضامن صلح و امنیت جهان است» صاحب کتاب (بشتیت مغضوب) در غرب، نوشته: چهار هزار میلیارد دلار هزینه مسابقات تسلیحاتی جهان در دهال آینده است. سازمان ملل میگوید: هزینه متوسط یک سرباز در سال ۷۸۰۰ دلار است و هزینه متوسط آموزش سالانه یک کودک از یکصد دلار تجاوز نمیکند.

دقیای امروز در حفظ امنیت و صلح جهان، انسانیت را بحسب نیاورده و کمترین ارزشی را برای ایمان به خدا، وجودان اخلاقی، شرف انسانی و انصاف وفضیلت قائل نشده است.

اب قدرتها در مقابل هم صفات آرائی میکنند و مشکهای فاره پیما را که بکلاهکهای انتی مجذب است برای پرتاب آماده میسازند و مانند فرنز گان بیکدیگر چنگال و دندان نشان میدهند. بدون تردید امنیتی که فقط متکی به زور و سلاح گرم باشد شایسته مقام انسان نیست.

در مکتب اسلام اساس امنیت بر پایه ایمان به خدا و الهام الهی یعنی ندای وجودان اخلاقی استوار است و افراد وظیفه شناسی به انگیزه ایمان امنیت را در جمیع جهات رعایت مینمایند.

الله اسلام برای سرکوب نمودن معاندین و دشمنان اسلام و انسانیت مسلمانان را به سلاح چنگ مجذب مینماید و بوسیله نیروهای مسلح، امنیت را از دستبرد دشمنان مصون میدارد ولی منشأ اصلی امنیت در اسلام ایمان به خداوند است. در قرآن شریف آمده است: «الذین آمنوا ولم يلبسوا ایمانهم بظلم اولیک لہم الامن و هم مهندون».^{۱۲}

آنکه ایمان آورده اند و ایمان خویش را به ظلم نیامیخته اند دارای امنیت هستند و اینان هدایت شد گانند.

«عن ابن مسعود لسانزلت هذه الآية شق على الناس وقالوا يا رسول الله وابتنا لم يظلم نفسه؟ فقال: انه ليس الذي تعنون الم تسمعوا الى ما قال العبد الصالح عليه السلام لا تشرك بالله ان الشرك لظلم

بخوبی استفاده کنند، از روی واقع در پیشگاه الهی متواضع گردد، خویشن را مطلع بین قید و شرط او بسازد توائیسته است اساس سعادت و کمال خود را پایه گذاری کنند و از ثمرات دنیوی و نتائج اخروی، آن برخوردار گردد.

کلمه دوم راجع به بیت الله

«جعله سبحانه وتعالى للإسلام علماً وللمائدتين حroma».^{۱۳}
خداوند این بیت را برای اسلام علم و راهنمای قرار داده و برای پناهندگان، قرقگاه و مأمن.

«العلم شئٌ ينصب في الفلوانات تهندى به الصاله».^{۱۴}
علم چیزی است که در بیانات‌های وسیع نصب میشود تا اگم شد گان بوسیله آن علامت هدایت شود و راه را از بیراهه تمیز دهدن.
علی علیه السلام میفرماید بیت الله الحرام برای اهلام علامت و نشانه است، اگر کسانی برای شناخت اسلام راهنمای و هادی بخواهند میتوانند از علامت و نشانه بیت استفاده کنند و بخواسته خویش دست یابند.

هدف مکتب اسلام ایستگه مردم جهان را انسان بسازد، آنانرا با مسجایای انسانی بار آورد، طوری تربیتشان کند که لایق زندگی انسان باشند، و یتوانند با موازین و معیارهای مثبت انسان زیست نمایند.

نظر به اینکه قسمی از مقررات مکتب اسلام که برای زندگی انسانها در پیشه وسیع جهان پیش بینی شده در احکام بیت الله الحرام نیز آمده است. بفرموده علی علیه السلام خداوند بیت خود را علم و نشانه اسلام قرار داده تا افراد علاقمند با مطالعه در احکامی که برای محیط محدوده بیت وضع گردیده به ارزش معیارهای اسلام که برای اداره جهان مقرر شده واقع گردند و در اینجا بطور نمونه فقط به دو مورد از احکام بیت اشاره میشود: یکی امنیت بر اساس ایمان و آن دیگر تساوی حقوق انسانها از هر زنگ و نژاد.

امنیت

دنیای پیشرفت امرون، صلح و امنیت جهان را در مسابقه تسلیحاتی

من نمی‌دانم اینها چگونه می‌گویند مراسم حج مسأله سیاسی نیست در حالی که قرآن کریم صریحاً خانه کعبه را مرکز قیام مردم و مبارزه با شرک و کفر جهانی دانسته است؟ آیة الله العظمی مظفری

عظیم»^{۱۵}.

حوف»^{۱۶}.

پس حتماً پیرمیت خداوند این بیت را که هنگام گرسنگی به آنان طعام داد و ازنگرانی و ترس اینشان ساخت پتابر این یکی از احکام بیت و حرم، امنیت است و منشأ آن امرالله و ایمان به ذات اقدس او است چنین امنیتی برای اسلام علامت و نشانه است و برای انسانهای تربیت یافته ولایق، معیار ایمنی و آرامش.

بوعده قرآن شریف پایاید روزی فرارسد که اسلام بر تسام ادیان غلیه کند، بشر مدارج تعالی و تکامل را پیشاید، ولایق چنین امنیت پاک و متنزهی گردد.

این مسعود می‌گوید: وقتی این آیه نازل گردید بر مردم گران آمد گفتند: يا رسول الله کدام یک از ما بنفس خود ستم نکرده است؟ حضرت فرمود: معنی آیه آن نیست که تصور نموده اید مگر گفته بند صالح (لقمان) علیه السلام را نشینیده اید که بفرزندش فرمود ای پسر! به خدا شرک نیاور که شرک ظلم بزرگ است.

پس معنی آیه چنین است: آنانکه به خدا ایمان آورده اند و ایمان خود را به شرک مخلوط ننموده اند امنیت دارند. شرک مؤمنین به خدا در این آیه بت پرستی نیست بلکه مقصود اطاعت از هواي نفس با اطاعت از طاغوتها و حکام ظالم و جبار است.

امنیتی که ناشی از ایمان و متنزه از شرک باشد شایسته مقام انسان است چنین امنیتی نیاز به مأمورین انتظامی و مسابقه تسليحاتی ندارد بلکه با احساس مسؤولیت در پیشگاه الهی امنیت بزرگار می‌گردد.

تساوی حقوق انسانها

روزگاری که رسول اکرم در مکه معظمه به رسالت مبعوث گردید مسئله تبعیض تزادی از مسائل روز بود و سفیدپوستان آن جامعه متحظ و عقب افتاده خود را تزاد برتر مینهادند و سیاه پوستان را با دید تحقر و اهانت مینگریستند.

پیشوای اسلام از آغاز با این امر خرافی و بی اساس، جدا مبارزه نمود و تساوی حقوق انسانها را از هر تزاد و زنگ صریحاً اعلام داشت و در منبر فرمود: «

«الفضل للعربي على العجم ولا للأحرار على الأسود إلا بالتفوي»^{۱۷}.

ذات اقدس او است در آنجا نه فقط انسانها امنیت دارند بلکه حیوانات وحشی و گیاهان نیز در امانند.

بلال حبشه از کسانی بود که در اوائل دعوت نبی اکرم به اسلام ایمان آورد و همواره مورد احترام آنحضرت و دیگر مسلمانان بود. رسول گرامی او را مؤذن خود قرار داد و این منصب پراختخار را به وی اعطای نمود و مسلمانان سفیدپوست عمل آنحضرت را با حسن قبول تلقی نمودند.

پیغمبر اکرم برای سرکوب نمودن تعصّب تزادی همواره مراقب بود که مسئله تساوی حقوق از ناحیه تمام مسلمانان رعایت شود و اگر از کسی در این باره لغتشی مشاهده می‌فرمود مُواخذه می‌کرد و جداً تذکر

حق منکری بقوه ایمان است آنجا که هیچ قوه مقاوم نیست هرجا پلیس باطن ایمان هست آنجا پلیس ظاهر لازم نیست بس دین اگر بعلم شود دریا منجی کشتنی متلاطم نیست الهم بخش حضرت بیزان است ملهم بوسی شیطان ملهم نیست

امنیت بیت و حرم باری تعالی بفرمان خداوند و بر اساس ایمان به ذات اقدس او است در آنجا نه فقط انسانها امنیت دارند بلکه حیوانات وحشی و گیاهان نیز در امانند.

امنیت در دنیای امروز ناظر به ایمنی جان و مال و عرض مردم است و اینمی از ترس مورد توجه نیست با آنکه ممکن است آدمی در شرائطی قرار گیرد که از جهت مال و جان و عرض، امنیت داشته باشد ولی از نظر روحی همواره با اضطراب و دلهره بسیار.

اما در امنیت ایمانی بیت و حرم علاوه بر امنیت‌های ظاهری امنیت روانی و ایمنی از ترس نیز مورد توجه قرار گرفته است. قرآن شریف در این باره فرموده است.

«فَلَيَعْبُدُوا رَبَّهُذَا الْبَيْتُ الَّذِي أطْعَمَهُمْ مِنْ جَوْعٍ وَآمْنَهُمْ مِنْ

میداد.

مشهود است. در ایام حج از سراسر جهان گروههای از مسلمانان که از نژادهای مختلفند بهمکه می‌آیند در موقع نماز جمعه، مسجد الحرام و خیابانهای اطراف آن مملو از جمیعت نمازگذار می‌شود. اینان با آنکه از نظر نژادی با هم متفاوتند اما از جهت دینی با یک‌گیگر برادرند، همه در کنار هم می‌باشند، همه با هم اقامه جماعت مینمایند و خدایران بندگی می‌کنند. همه در کنار هم می‌نشینند در دل بیاد خدا هستند و به زبان ذکر او می‌گویند. نه مسلمان سفیدپوست خود را برتر و بالاتر از مسلمان سیاه میدانند و نه مسلمان سیاه پوست در کنار مسلمان سفید، احسان ذات و خواری مینماید.

رسول گرامی اسلام بفرمان الهی، قانون تساوی حقوق نژادهای مختلف را به پیروان خود ابلاغ فرمود و اکنون متجاوز از ۱۴ قرن است که مسلمین به آن قانون عمل می‌کنند. اما در عصر ما که عصر تغیر فضای انتربال می‌باشد بخصوص امریکا اسیر تبعیض نژادی است و از این عقیده خرافی رهانی نیافته است. در قرن گذشته دیوان عالی کشور امریکا که بالاترین مقام قضائی ایالات متحده است در مورد محکمه (در داسکات) اعلام داشت:

«سفید پوستان اجبار ندارند که حقوق سیاه پوستان را محترم شمارند زیرا سیاه پوستان حقی ندارند»! چندی است که جنگ تبعیض نژادی در افریقای جنوبی شدت یافته و رژیم نژاد پرست آن کشور، میاهان مظلوم و مردم را بتفع مستکبرین که خواهان العاد و طلاقی آن کشورند به خاک و خون می‌کشد.

آخررا چند روزی سخن از محاصره اقتصادی افریقای جنوبی بیان آمد و پیرامون آن گفتگو بیارشد سرانجام رئیس جمهور امریکا و نخست وزیر انگلستان یا محاصره اقتصادی مخالفت نمودند تا رژیم در قتل میاهان آزاد باشد و در محدودیت وضعیه قرار نگیرد. آن بود تعالیم ۱۴ قرن اسلام در تساوی حقوق انسانها و این است روش ظالمانه دنیای پیشرفته و متقدم در عصر فضای.

- ۱- نهج البلاغه خطه ۱ قسم آخر خطه ۱۱- نهج البلاغه خطه ۱ قسم آخر خطه ۱
- ۲- نهج البلاغه خطه ۱۹۲ «قاسم» ۱۲- لسان العرب (علم)
- ۳- کافی ج ۲ ص ۱۲۳ ۱۳- سوره انعام آیه ۸۲
- ۴- سوره مؤمن آیه ۶۰ ۱۴- تفسیر صافی- صفحه ۱۷۷ (سوره لقمان آیه ۱۲)
- ۵- فهرست غرر، ص ۴۰۵ ۱۵- سوره قریش آیه های ۳-۴
- ۶- کافی جلد ۲ ص ۱۲۴- ۱۴۴- ۱۶- بحار الأنوار جلد ۷ چاپ قدمی ص ۷۶۴
- ۷- مسندرک الوسائل جلد ۲ ص ۳۶۴ ۱۷- فی ظلال القرآن جزء ۲۰ ص ۴۷
- ۸- بحار الأنوار جلد ۱۷ چاپ قدمی ص ۱۰۶ ۱۸- بحار الأنوار جلد ۹ چاپ قدمی ص ۹۱
- ۹- بحار الأنوار جلد ۱۶ «قاسم» ۱۹- سفينة البحار، جلد ۲ ص ۶۶۷
- ۱۰- نهج البلاغه خطه ۱۶- نهادی سیاه ص ۵۲

ابودر غفاری از مردان الهی و از صحابه رسول اکرم بود روزی در محضر آنحضرت بلال بن ریاح را به این جهت که مادرش از نژاد سیاه بود تحقیر کرد و گفت: «ب ابن السوداء» یعنی ای پسر زن سیاه.

غضب لها رسول الله صلى الله عليه وآلله عَصْبَأً شَدِيداً وَالْقَاهَا
فِي وَجْهِ ابْنِ ذِرْعَيْفَةَ مُخْفِهٍ «بِاَبَادْرٍ طَّثَ الصَّاعَ لِيْسَ لِابْنِ
الْبَيْضَاءِ عَلَى اَبْنِ السُّودَاءِ فَضْلٌ».^{۱۷}

رسول اکرم از گفته ابودر سخت به خشم آمد و در کمال تنید و شدت، سخن نادرستش را برخشن کشید و فرمود: ای بزرگانه هیچ کس مملو و لب ریزنیست و فرزند زن سفید بزرگ زن سیاه برتری ندارد.

علی علیه السلام در ایام زمامداری خود به غلام سیاهی که چندبار به ذری اقرار نموده بود حلا شرعی جاری کرد، شلام سیاه با دست خوینی به بازار رفت و زیان به مدح علی علیه السلام گشوده به امام خبر دادند. حضرت برای احضار غلام به فرزندش حضرت مجتبی فرمود: «قم هات عمق الاسود».^{۱۸} یعنی برخیز و عمومی سیاه خود را بساز و علی علیه السلام با این جمله کوته کمال احترام را درباره غلام سیاه رعایت نمود او را برادر خویشتن و عمموی فرزند گرامیش حضرت مجتبی علیه السلام خواند.

حضرت موسی بن جعفر علیهم السلام در راه، بر مردم سیاه گذرگرد به اسلام داد، در کنارش نشست، مدتی با اوی صحبت کرد، و پس آمادگی خویش را برای قضاوه حوالج او اعلام فرمود. بحضرت عرض شدتا این حد مقابل غلام سیاهی تواضع مینمایی آنگاه از حوالج پرمش میکنی؟ در پاسخ فرمود:

«عبد من عبید الله وَاحَدٌ فِي كَابِ اللَّهِ وَجَازَ فِي بِلَادِ اللَّهِ يَجْمِعُنَا
وَإِيَاهُ خَيْرِ الْآبَاءِ آدَمَ وَأَفْضَلُ الْأَدِيَانِ إِلَلَهُ يَرِدُ مِنْ
حاجتنا إِلَيْهِ فَيَرَانَا بَعْدَ الزَّهْوِ عَلَيْهِ مُتَوَاضِعُينَ بَيْنَ يَدِيهِ».^{۱۹}
او بندۀ ای از بندگان خدا، برادری در کتاب الهی، و مجاوری در بدل پاریتمالی است جامع بین من و او آدم بهترین پدر و اسلام برترین ادیان است. شاید یا گذشت زمان وضع دگرگون گردد و روزی فرار می‌کند ما بعد از بزرگی و سریلنگی با تواضع و فروتنی در برایرش قرار گرفته ایم.

خلاصه در اسلام برتری نژاد نیست و مسلمانان سیاه از نظر حقوقی با اسایر مسلمین تفاوتی ندارند، همه انسانند و مورد احترام، همه مسلمانند و بمحض قانون باهم مشاوری هستند.

علامت و نشانه این تساوی اسلامی در احکام بیت و حرم بخوبی